

СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ЮРИДИЧНИЙ
ФАКУЛЬТЕТ

WYŻSZA SZKOŁA
HANDLOWA W RADOMIU

KATOLICKI
UNIWERSYTET LUBELSKI
JANA PAWŁA II

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ, ЇХ ЗАХИСТУ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ

СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
WYŻSZA SZKOŁA HANDLOWA W RADOMIU
KATOLICKI UNIWERSYTET LUBELSKI JANA PAWŁA II

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ, ЇХ ЗАХИСТУ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ

*Збірник матеріалів
III Міжнародної науково-практичної конференції
(м. Луцьк, 9 грудня 2016 р.)*

Електронне видання на CD-ROM

Луцьк
Вежа-Друк
2016

УДК 341.96:342.7(062.552)
ББК 67.911.11я54
П 78

*Рекомендовано вченою радою
Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки
(протокол № 20 від 22.12.2016 р.)*

Оргкомітет конференції:

Коцан І. Я. – професор, доктор біологічних наук, ректор Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, голова редакційної колегії; *Лаба О. В.* – кандидат юридичних наук, доцент, декан юридичного факультету, заступник голови редакційної колегії; *Демчук А. М.* – кандидат юридичних наук, заступник декана юридичного факультету; *Яцишин М. М.* – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри теорії та історії держави і права; *Духневич А. В.* – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін; *Фідря Ю. О.* – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри кримінального права і процесу; *Джурак Л. М.* – відповідальний секретар редакційної колегії.

П 78 **Проблеми** забезпечення прав і свобод людини, їх захисту в країнах Європи : зб. матеріалів III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Луцьк, 9 груд. 2016 р.) / уклад. Л. М. Джурак. – Луцьк : Вежа-Друк, 2016. – 1 електрон. опт. диск (CD-ROM). – Об'єм даних 5,8 Мб.

ISBN 978-966-940-047-5

Збірник матеріалів є результатом наукових досліджень проблем забезпечення та захисту прав і свобод людини в Україні та інших країнах Європи, які стали предметом обговорення на III Міжнародній науково-практичній конференції «Проблеми забезпечення прав і свобод людини, їх захисту в країнах Європи» 9 грудня 2016 року в м. Луцьку. Теоретичні положення та практичні рекомендації учасників конференції щодо вдосконалення чинного законодавства України у сфері захисту прав і свобод людини створюють ефективне підґрунтя для подальшого дослідження означеної проблематики.

Для науковців, викладачів, аспірантів та студентів, практичних працівників судових і правоохоронних органів.

Матеріали вміщено у виданні в авторській редакції.

УДК 341.96:342.7(062.552)
ББК 67.911.11я54

ISBN 978-966-940-047-5

© Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, 2016
© Джурак Л. М. (укладання), 2016

ЗМІСТ

<i>Адашис Л. І., Андронік Т. В.</i> Проблеми реалізації особистих прав і свобод людини в Україні	6
<i>Адашис Л. І., Бобриньова К. А.</i> Громадянські права і свободи у демократичній державі	8
<i>Аляев С. В.</i> Вибір найбільш ефективного арбітражу задля захисту прав інвестора	11
<i>Андрусак Г. М.</i> Співвідношення поняття «самозахист» та «самооборона» у контексті необхідної оборони	14
<i>Biardzka E.</i> Ochrona danych osobowych odbiorców energii elektrycznej w polsce jako element ochrony prywatności w systemie praw człowieka.....	16
<i>Булавіна С. Є., Марківська Л. Л.</i> Проблема гендерної рівності на основі аналізу радянських конституцій України	18
<i>Висоцька Х. Р., Гофман Ю. Б.</i> Місцеве самоврядування як суб'єкт децентралізації влади ..	21
<i>Вознюк Н. І.</i> До питання про соціальний захист багатодітних сімей за законодавством Польщі та України.....	25
<i>Гороть А. М.</i> Захист прав людини під час міжнародного збройного конфлікту.....	27
<i>Гусак А. П.</i> Захист прав людини – одне із основних завдань держави у сфері попередження злочинності	29
<i>Гусак О. П.</i> Інститут права як засіб забезпечення прав і свобод громадянина у Стародавній Греції	31
<i>Дуфенюк О. М., Кунтій А. І.</i> Моніторинг дотримання стандартів якості надання безоплатної вторинної правової допомоги на стадії досудового розслідування	33
<i>Духневич А. В.</i> Захист прав приватних осіб у вирішенні суперечок СОТ у сфері сільського господарства	36
<i>Карпінська Н. В.</i> Теоретико-правові основи криміналістичної характеристики тероризму в аспекті забезпечення прав і свобод людини	38
<i>Климчук Т. Д.</i> Деякі аспекти контракту про проходження військової служби	41
<i>Кравчук В. М., Кушнір М. О.</i> Конституційна реформа в Україні: поняття та ознаки	44
<i>Краска Д. О.</i> Право на справедливий суд в контексті статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.....	47
<i>Крикунов О. В.</i> Право особи на відмову від самовикриття та викриття близьких родичів та членів сім'ї як засада кримінального провадження	49

Mania K. Środki ochrony prawnej w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka na przykładzie skargi indywidualnej.....	52
Mania M. Mechanizm kontroli Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych na przykładzie działalności Komitetu Praw Człowieka.....	54
Надьон В. В. Позитивно-перспективні заходи впливу, спрямовані до добровільного виконання обов'язків боржником.....	55
Назарук О. І. Окремі аспекти забезпечення права на відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, під час досудового розслідування	58
Наконечна Г. Я. Європейські механізми захисту основоположних прав людини.....	60
Ницимна С. О. Принцип верховенства права як підстава захисту прав і свобод людини.....	62
Обрусна С. Ю. Принципи виборів та проблема їх типології.....	64
Полухтович Т. Г., Піменова О. О. Європейська Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод	67
Проневич О. С. Правові імперативи проактивної діяльності поліції в етнічнонеоднорідному суспільстві: закріплення в актах <i>acquis communautaire</i> перспективи імплементації у національне законодавство	68
Рекова Ж. О. Загальнообов'язкове державне соціальне страхування для українців – перспектива вдалої реформи чи законодавча новела?	71
Решетник Л. П. Окремі правові питання реалізації права громадян на екологічну інформацію.....	72
Самчук-Колодяжна З. Ф., Ширшикова Р. М. Проблеми захисту прав особи при виконанні судових рішень: практика Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ)	75
Саско О. І. Кримінально-правовий захист від ненадання допомоги хворому медичним працівником.....	79
Скуба Г. Захист прав людини у боротьбі з тероризмом: теоретичний аспект.....	82
Станішевська А. Г. Механізм виконання банками ухвал про накладення арешту на кошти на рахунках.....	84
Старко О. Л. До питання про кримінально-правовий захист права особи на охорону здоров'я за законодавством Республіки Польща	86
Старчук О. В. Заборона дискримінації учасників сімейних правовідносин: міжнародно-правовий аспект	88
Тюріна О. В. Окремі аспекти забезпечення правового статусу особи в Європейському Союзі.....	90

<i>Устинова І. П., Олійник І. В.</i> Правові засади акредитивної форми безготівкових розрахунків	92
<i>Фідря Ю. О.</i> Протидія катуванню в Україні у світлі міжнародних та європейських стандартів	94
<i>Халамай А. К., Антонюк А. Б.</i> Україна в стратегії «Європа–2020».....	96
<i>Чуб В. О.</i> Юридична відповідальність держави як пріоритетний напрямок захисту прав і свобод людини	98
<i>Чупринський Б. О.</i> Кримінальна відповідальність за невиконання судових рішень як порушення прав і свобод людини в країнах Європи.....	101
<i>Шевчук Л. М.</i> Право власності та застосування конфіскації у митному праві України: особливості національного і міжнародно-правового регулювання	103
<i>Шеляженко Ю. В.</i> Автономія суб'єктів трудового права у контексті практики Європейського Суду з прав людини та проекту Трудового кодексу України.....	105
<i>Юхимюк О. М.</i> Юрисдикція суду як елемент його правового статусу	108
<i>Янковський С. О.</i> Забезпечення права на відшкодування моральної шкоди у світлі практики Європейського Суду з прав людини	110
<i>Jaszczuk P.</i> Kilka uwag na temat obowiązku zachowania tajemnicy bankowej przez banki w świetle prawa do prywatności	113

która skorzysta z uprawnienia nadanego jej przez wspomnianą umowę międzynarodową będzie miała gwarancję poszanowania praw, które jej przysługują.

Bibliografia:

1. Hołda J, Hołda Z. ,Ostrowska D., Rybczyńska J., Prawa człowieka. Zarys wykładu, Warszawa 2014.
2. Banaszek B (red.), System ochrony praw człowieka , Zakamycze, 2003.
3. Michalska A., Komitet Praw Człowieka, , Warszawa 1994.

Mania Magda. The mechanism of control of the International Covenant on Civil and Political Rights on the example of the Human Rights Committee. *The aim of this article is to identify the essence of the functioning of the Human Rights Committee through the prism of the mechanism of control that is exercised. The article raised issues of individual petition and complaints state. The findings indicated the effects brings the exercise of the right to file a complaint.*

Keywords: *International Covenant on Civil and Political Rights, Human Rights Committee, the application state, an individual complaint.*

ПОЗИТИВНО-ПЕРСПЕКТИВНІ ЗАХОДИ ВПЛИВУ, СПРЯМОВАНІ ДО ДОБРОВОЛЬНОГО ВИКОНАННЯ ОБОВ'ЯЗКІВ БОРЖНИКОМ

В. В. Надьон

Заходи оперативного впливу, спрямовані на зобов'язану особу (боржника) у літературі прийнято ділити на: а) позитивно-перспективні; б) негативно-ретроспективні. У даній роботі увагу буде приділено позитивно-перспективним заходам впливу, спрямованих на зобов'язаного боржника з метою добровільного (досудового) врегулювання конфлікту.

Ключові слова: *боржник, кредитор, заходи впливу, обов'язок, новація, прощення боргу, відступлення права вимоги.*

В літературі значна увага приділяється інституту цивільно-правової відповідальності. Багато учених ставлять знак рівності між категоріями відповідальності та заходами оперативного впливу. З даною точкою зору не можна погодитися. На нашу думку, відповідальність та заходи оперативного впливу – це різні (самостійні) правові категорії.

Під заходами оперативного впливу слід розуміти правозахисні заходи уповноваженої особи, спрямовані на належне виконання суб'єктивного обов'язку щодо зобов'язаної особи, без звернення, по мірі необхідності, до компетентних державних органів. В даних правовідносинах приймають участь: уповноважений (кредитор) та зобов'язаний (боржник). Уповноважений наділяється суб'єктивним цивільним правом врегулювати (захистити) своє порушене право в договірному зобов'язанні по відношенню до зобов'язаної особи (боржника), який з певних або невизначених причин неналежним чином виконує покладені на нього за договором обов'язки (або не виконує їх взагалі).

Заходи оперативного впливу, спрямовані на зобов'язану особу (боржника) у літературі прийнято ділити на: а) позитивно-перспективні; б) негативно-ретроспективні. У даній роботі увагу буде приділено позитивно-перспективним заходам впливу.

Позитивно-перспективні заходи - це односторонні правозахисні заходи, спрямовані на несправного боржника в договірному зобов'язанні. Оперативні заходи позитивно-перспективного характеру зазвичай лише примушують контрагента своїми діями виконати покладений на нього обов'язок [1, с. 39].

Позитивні заходи можуть проявлятися у добровільному врегулюванні конфлікту між уповноваженою та зобов'язаною особою. Тобто сторони договірною зобов'язання можуть прийти до консенсусу про можливість виконання обов'язків боржником, які з яких-небудь причин були не виконані або були неналежно виконаними. Консенсус може полягати:

а) **шляхом новації**. Так, на підставі ч. 2 ст. 604 ЦК зобов'язання припиняється за домовленістю сторін про заміну первісного зобов'язання новим зобов'язанням між тими ж сторонами. Т. В. Боднар відмічає, що головною ознакою новації є не стільки припинення первісного зобов'язання, скільки виникнення замість нього іншого, нового зобов'язання, але між тими ж сторонами [2, с. 58]. Є. О. Тупицька визначає новацію як звичайну зміну сторонами умов зобов'язання [3, с. 23] *причому слід додати, що при такій заміні умов попереднє зобов'язання припиняє свою дію, тому що сторони дійшли консенсусу, і на підставі цього, виникає нове зобов'язання, яке може мати інший предмет, інші умови, але укладається між тими ж сторонами, що і попереднє припинене зобов'язання (виділено нами)*. Тобто основною ознакою в цих правовідносинах є консенсус (домовленість) між зацікавленими сторонами, які намагаються врегулювати спір, що виник з приводу неналежного виконання в бік його належного виконання.

Підібний спосіб захисту прослідковується у змісті § 249 і 250 Німецького Цивільного Уложення, відповідно до якого несправний боржник зобов'язується відтворити ту ситуацію, яка б існувала, якби зобов'язання не було порушено. Проте, як свідчить Цвайгерт і Кьотц, своє практичне застосування він знайшов в Німеччині лише в перші роки після другої світової війни, в умовах швидкого знецінення грошей, коли грошова компенсація завданих збитків вже не дозволяла в повній мірі відновити права кредитора в зв'язку з постійним збільшенням цін та дефіцитом товарів. В таких умовах винятково суд міг зобов'язати відповідача, невиконаного, наприклад, обов'язок з поставки певних товарів, надати позивачеві схожі товари на ту ж суму [4];

б) сторони можуть у якості домовленості виконання неналежного зобов'язання належним застосувати **передання відступного** (ст. 600 ЦК), під яким розуміється передача боржником кредиторів майна, грошей тощо замість виконання ним обов'язків за правочинном, внаслідок чого зобов'язання припиняє свою дію *на підставі належного виконання покладених обов'язків на боржника* (курсів наш). Тобто відбувається трансформація обов'язків боржника у договірному зобов'язанні, яка стосується предмета первісного договірному зобов'язання. Таким чином, трансформація яда можливість боржнику належним чином виконати покладені на нього обов'язки, у зв'язку з чим припиниться основне договірне зобов'язання. При відступному відбувається заміна виконання за зобов'язанням, так званім «квазівиконанням», надаючи яке боржник немов би «відкуповується» від кредитора, а зобов'язання між ними припиняється як виконане належним чином [5, с. 145]. Зобов'язання, яке виникає на підставі домовленості сторін про передання відступного, може зв'язати не лише попередніх боржника і кредитора, а й кредитора та третіх осіб (у разі відступлення права вимоги) [6, с. 232]. На думку Є. Годеме, «метою виникнення й існування обов'язку є одержання зустрічного надання, тобто метою обов'язку є предмет іншого обов'язку» [7, с. 118];

в) за домовленістю сторін неналежне виконання замінити належним можливо шляхом **відступлення права вимоги**, при якому відбувається заміна особи як кредитора, так і боржника, а також і заміна предмета у договірному зобов'язанні. Відступлення права вимоги розуміється як надання, що передається однією стороною іншій стороні замість отриманого від неї майнового надання. Право вимоги, як і будь-яке інше майнове право, відноситься до майна (ст. 190 ЦК). Однак, як справедливо вказується в літературі, відступлення права вимоги кредитором іншій особі допускається лише в тому випадку, якщо воно не суперечить закону, іншим правовим актам чи договору [8, с. 345]. У зв'язку із цим не може виступати відступлення такого права, що нерозривно пов'язано з особистістю кредитора (наприклад, права на одержання відшкодування у зв'язку із заподіянням шкоди) [9, с. 20]. Щодо об'єктів, таких як гроші, речі, результат робіт тощо серед науковців у цілому суперечок не виникає і відповідно ці об'єкти можуть виступати при відступленні права вимоги до іншої особи.

Таким чином, в даному випадку, при досягненні консенсусу (домовленості) сторони для збереження ознаки належності виконання зобов'язання можуть застосувати даний захід. Відповідно до даного заходу відбувається заміна сторін та предмета у зобов'язанні, тобто можна стверджувати, що попереднє договірне зобов'язання припиняє свою дію шляхом виконання зобов'язання (переданням відступного). Отже, одне договірне зобов'язання припиняється і з'являється нове договірне зобов'язання з іншими сторонами, іншим предметом;

г) ще одним із способів добровільного вирішення питання з приводу неналежного виконання зобов'язання слід віднести **прощення частини або всього боргу** (ст. 605 ЦК). *Прощення боргу* – це спосіб відмови від зобов'язання, у якому кредитор в односторонньому порядку звільняє боржника від виконання його обов'язків, не вимагаючи зустрічного виконання зобов'язання, якщо це не порушує права третіх осіб по відношенню до майна кредитора. Таким чином, договірне зобов'язання припиняється без його виконання і відповідно без правових наслідків. В даному випадку не відбувається належне виконання з боку зобов'язаного, а за домовленістю між сторонами, головним ініціатором виступає кредитор, який прощає весь або частину боргу зобов'язаній особі для того, щоб звільнити себе від проблемного боржника і тим самим припинити з ним договірне зобов'язання;

д) також одним із способів виконання зобов'язань є **зарахування зустрічних вимог** (ст. 601 ЦК) за домовленістю сторін договірного зобов'язання. Вимоги сторін мають бути зустрічними, тобто такі, які випливають із двох різних зобов'язань між двома особами, у межах яких кредитор одного зобов'язання є боржником іншого та навпаки. Крім того, наявність боргу має бути обов'язково підтверджена належними доказами. Вимоги мають бути однорідними за своєю юридичною природою та матеріальним змістом;

е) до способів виконання договірного зобов'язання слід віднести **медіацію**. Медіація – одна з технологій альтернативного врегулювання спорів (англ. alternative dispute resolution, ADR) за участю третьої нейтральної, неупередженої, не зацікавленої в даному конфлікті сторони - медіатора, який допомагає сторонам виробити певну домовленість щодо спору, при цьому сторони повністю контролюють процес прийняття рішення щодо врегулювання спору та умови його виконання. Одним із головних принципів медіації – це добровільність. Таким чином, медіація допомагає врегулювати конфлікт в добровільному порядку між зацікавленими сторонами договірного зобов'язання.

Висновок. Із всього вище наведеного, стає зрозумілим, вимога законодавця про обов'язкове добровільне врегулювання конфлікту, який виникає у договірному зобов'язанні з приводу не виконання або неналежного виконання покладених обов'язків на сторін договірного зобов'язання.

Джерела та література:

1. Васькин В. В., Овчинников Н. И., Рогович Л. Н. Гражданско-правовая ответственность / В. В. Васькин, Н. И. Овчинников, Л. Н. Рогович. – Владивосток: Изд-во Дальневост. ун-та, 1988. – С. 39.
2. Боднар Т. В. Новація як спосіб заміни договірного зобов'язання / Т. В. Боднар // Наук. вісн. Чернів. ун-ту. – 2004. – Вип. 212. Правознавство. – С. 58.
3. Тупицька Є.О. Новація боргу у позикове зобов'язання за законодавством України: монографія / Є. О.Тупицька. – Харків: Вид-во «ФІНН», 2012. – с. 23.
4. Цвайгерт К, КётцХ. Введение в сравнительное правоведение в сфере частного права. В 2 т. / К. Цвейгерт, Х. Кётц. - Москва: Международные отношения, 1998.
5. Гражданское право: в 2-х т.: учебник / От в. ред. Е. А. Суханов. – Москва: БЕК,2000. – Т. 1. – с. 145.
6. Шилоховост О. Ю. Отступное в гражданском праве России: монография / О. Ю. Шилоховост. – Москва: статут, 1999. - С. 232.
7. Годэмэ Е. Общая теория обязательств / Е. Годэмэ. – Москва: Юрид. изд. Мин-ва юстиции ссср, 1948. – С. 118.
8. Брагинский М. И. Договорное право: кн. 1: Общие положения / М.И. Брагинский, В. В. Витрянский. – 2-е изд. – Москва: статут, 2003. – с. 345.

9. Новікова В. В. Безоплатні договори у цивільному праві України / В. В. Новікова. – Харків: Ксилон, 2008. – с. 20.

Nadion V. V. Positively impact-policy measures aimed to voluntary fulfilment of obligations debtors. *Operational impact measures aimed at the obliged person (the debtor) in the literature can be divided into: a) positive-perspective; b) negative-retrospective. This paper will focus positively influence prospective activities aimed at the debtor's obligations for the purpose of voluntary (pre) settlement.*

Keywords: *the debtor, the creditor, the sanctions must, innovation, forgiveness of debt transfer.*

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ, ЗАВДАНОЇ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ, ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

О. І. Назарук

Встановлено зміст поняття та суб'єктів забезпечення відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням. Запропоновано власне визначення вказаного поняття. Узагальнено напрями забезпечення відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням у кримінальному провадженні.

Ключові слова: *школа, відшкодування, забезпечення, кримінальне правопорушення, досудове розслідування.*

Реформаційні процеси кримінального процесуального законодавства останніх років сприяли тому, що у чинному Кримінальному процесуальному кодексі України (далі – КПК України) серед завдань кримінального провадження визначено захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження. Тому забезпечення права на відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, є не лише запорукою додержання принципу законності, але й встановлення соціальної справедливості у кримінальному процесі.

Вивченню питань забезпечення відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням присвячено роботи Н. П. Анікіної, А. П. Бегми, В. В. Кривобока, А. В. Лапкіна, А. Г. Мазалова, В. Т. Маляренка, Т. Присяжнюка, В. Б. Сегедина та інших вчених, однак, окремі аспекти такого забезпечення під час досудового розслідування потребують подальших теоретичних досліджень.

В теорії кримінального процесу відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням розглядається в контексті того, що це відносини, які мають цивілістичну правову природу, хоча джерелом їх походження виступає кримінально каране діяння; правовий зміст таких відносин розкривається в основному через право потерпілої сторони (цивільного позивача) або держави, в особі її органів, вимагати відшкодування шкоди та обов'язку правопорушника усунути негативні наслідки; такі відносини виникають з моменту вчинення кримінального правопорушення, незалежно від дій компетентних посадових осіб, що уповноваженні на ведення кримінального провадження.

Водночас, орган досудового розслідування, прокурор, слідчий суддя та суд створюють умови для реалізації, захисту та охорони прав та законних інтересів фізичних та юридичних осіб в даній сфері. Діяльність компетентних органів знаходиться „ззовні” щодо відносин з відшкодування шкоди. Первинно виникають правовідносини між стороною, якій завдано шкоду і тим, хто її спричинив, і лише тоді вони можуть бути належним чином забезпеченні уповноваженими державою посадовими особами, у кримінальному провадженні.

Серед дослідників, які займалися проблемами кримінального процесуального законодавства, домінуючою була точка зору, згідно якої таке забезпечення пов'язувалося із